

Θυμίαμα καλείται από τα αρχαία χρόνια το αρωματικό ρετσίνι που βγαίνει από τις τομές στον κορμό του δέντρου λίβανος, εξ ου και λιβάνι. Το θυμίαμα στη λατρεία του Θεού χρησιμοποιούνταν και από τους Εβραίους και από τους ειδωλολάτρες. Ήταν δείγμα αναγνώρισης της υπερέχουσας αξίας του Θεού, ήταν σύμβολο υποταγής και αφοσίωσης.

Ο χριστιανισμός παρέλαβε το θυμίαμα και το καθιέρωσε και στη δική του λατρεία, προσδίδοντάς του τους εξής συμβολισμούς:

1. Το θυμίαμα κατ' αρχήν συμβολίζει την προσευχή, που ανεβαίνει προς τον Θεό. «Κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν Σου. . .». Είναι η ορμή της ψυχής προς τα άνω. Και ταυτόχρονα συμβολίζει και τη ζέουσα επιθυμία μας να γίνει η προσευχή μας δεκτή «εις όσμήν ευωδίας πνευματικής».
2. Συμβολίζει ακόμη τις γλώσσες πυρός της **Αγίας Πεντηκοστής**, όταν ο Κύριος εξαπέστειλε στους Μαθητές Του το Πανάγιό Του Πνεύμα «εν είδει πυρίνων γλωσσών». Στην ευχή που λέγει ο Ιερέυς, όταν ευλογεί το θυμίαμα, αναφέρει «Θυμίαμά Σοι προσφέρομεν Χριστέ ο Θεός εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, ο προσδεξάμενος εις το υπερουράνιόν Σου θυσιαστήριον, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του Παναγίου Σου Πνεύματος». (Δηλαδή: Θυμίαμα σ' Εσένα προσφέρουμε, Χριστέ Ύψιστε Θεέ, ως οσμή ευωδίας πνευματικής· αυτό, αφού δέχθηκες στο υπερουράνιό Σου Θυσιαστήριο, στείλε πίσω σε μας τη χάρη του παναγίου Σου Πνεύματος). Με το θυμίαμα δηλ. ζητούμε από τον Κύριο να μας στείλει την αγιοπνευματική Του χάρη. Γι' αυτό και οι πιστοί, όταν τους θυμιάζει ο Ιερέυς, κλίνουν ελαφρώς την κεφαλή σε δείγμα αποδοχής της χάριτος αυτής.
3. Το ευώδες θυμίαμα συμβολίζει εξ άλλου και τον **αίνο**, που απευθύνεται προς τον Θεό. Η καύση του θυμιάματος σημαίνει τη λατρεία και τον εξιλασμό. Το δε ευχάριστο συναίσθημα, που δημιουργείται από το άρωμα του θυμιάματος σε όλο το χώρο του Ι. Ναού, σημαίνει την πλήρωση της καρδιάς μας από τη θεία ευαρέστηση, που είναι ο καρπός της αγάπης μας προς το Θεό. Στην περίπτωση αυτή κάθε πιστός μετατρέπεται σε «ευωδιάν Χριστού».
4. Το δε θυμιατήριο, όπου καίγονται τα κάρβουνα και τοποθετείται το θυμίαμα, συμβολίζει την κοιλία της **Υπεραγίας Θεοτόκου**, η οποία δέχθηκε στα σπλάχνα της σωματικώς την Θεότητα, που είναι «πύρ καταναλίσκον», χωρίς να υποστεί φθορά ή αλλοίωση. Κατά τον άγιο Γερμανό, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως «Ο θυμιατήρ υποδεικνύει την ανθρωπότητα του Χριστού, το πυρ την θεότητα και ο ευώδης καπνός μηνύει την ευωδία του Αγίου Πνεύματος προπορευομένην». Με απλά λόγια και ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός περιγράφει αυτόν τον συμβολισμόν, λέγοντας «Το

θυμιατό σημαίνει την Δέσποινα, την Θεοτόκο. Όπως τα κάρβουνα είναι μέσα στο θυμιατό και δεν καίεται, έτσι και η Δέσποινα η Θεοτόκος εδέχθηκε τον Χριστόν και δεν εκάηκε, αλλά μάλιστα εφωτίσθηκε».

Με το θυμίαμα που προσφέρουμε την ώρα της προσευχής υποβοηθείται **η ανάταση της ψυχής** προς τα υψηλά «άνω σχώμεν τάς καρδίας». Όπως το θυμίαμα θερμαινόμενο στον άνθρακα ανέρχεται προς τα άνω ευωδιάζοντας το περιβάλλον, έτσι και η ψυχή του πιστού με θερμή πίστη πρέπει να πτερουγίζει προς τα άνω μυροβλύζουσα, απαγγιστρωμένη από τις υλικές μέριμνες. Η βάση του θυμιατηρίου υποδεικνύει την ανθρωπότητα του Χριστού, η φωτιά την θεότητά Του και ο ευώδης καπνός μάς «πληροφορεί» την προπορευόμενη ευωδία του Αγίου Πνεύματος. Ο Μωυσής, υπακούοντας στον Θεό, κατασκεύασε και τοποθέτησε στη σκηνή του Μαρτυρίου θυσιαστήριο του θυμιάματος (Έξοδ. 30: 1-10). Ο τρόπος παρασκευής του θυμιάματος διδάχθηκε από τον ίδιο τον Κύριο (Έξοδ. 30: 34-36). Η προσφορά θυμιάματος στην Παλαιά Διαθήκη αποτελούσε εντολή του Θεού. Έπρεπε να προσφερθεί θυμίαμα στην αρχή της ημέρας το πρωί και το βράδυ με το άναμμα των λύχνων (Έξοδ. 30: 7-8).

Αυτή η καλή συνήθεια **μεταφέρθηκε** και στη χριστιανική λατρεία. Το λατρευτικό αυτό μέσο δημιουργεί κατανυκτικό κλίμα προσευχής και ελκύει την αγιαστική χάρη του Θεού. Όταν ο Λειτουργός θυμιάζει τις εικόνες των αγίων, επιζητεί τις μεσιτικές προσευχές τους προς τον Κύριο για βοήθεια των μελών της στρατευομένης Εκκλησίας. Όταν ο Λειτουργός θυμιάζει τους πιστούς, αυτοί πρέπει να υποκλίνονται και να προσκυνούν ευλαβικά προσδοκώντας την ευλογία και τη χάρη του Θεού. Η μικρή **υπόκλιση** είναι δείγμα ότι συμμετέχουμε στα τελούμενα! Εκτός από τον Ι. Ναό, είναι καλό και στο σπίτι να προσφέρεται θυμίαμα τακτικά και να συνοδεύεται πάντοτε με ολοκάρδια προσευχή.

Πηγή: <http://www.faneromenihol.gr>